

Sygn. akt IV SAB/Po 27/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2014 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia	WSA Ewa Kręcichwost-Durchowska
Sędziowie		WSA Donata Starosta (spr.) WSA Maciej Busz
Protokolant	st. sekr. sąd.	Laura Szukała

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 czerwca 2014 r.
sprawy ze skargi Krzysztofa Odrobnego
na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Czarniejewo
w przedmiocie bezczynności w sprawie udostępnienia informacji publicznej

1. umarza postępowanie sądownoadministracyjne w zakresie załatwienia wniosku skarżącego z dnia 9 stycznia 2014r.,
2. stwierdza, że bezczynność nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa,
3. zasądza od Burmistrza Miasta i Gminy Czarniejewo na rzecz skarżącego Krzysztofa Odrobnego kwotę 100 (sto) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem

Laura Szukała
Laura Szukała
st. sekretarz sądowy

UZASADNIENIE

W dniu 9 stycznia 2014 Krzysztof Odrobny złożył podanie zawierające wniosek o udostępnienie informacji publicznej w zakresie udostępnienia informacji o kosztach i ilości szkoleń finansowanych z publicznych środków. W dniu 15 stycznia 2014 roku zastępca Burmistrza Miasta i Gminy Czarniejewo wezwał wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych poprzez wskazanie istotnego interesu publicznego uzasadniającego uzyskanie wnioskowanej informacji publicznej. W dniu 21 stycznia 2014 roku skarżący wezwał Burmistrza Miasta i Gminy Czarniejewo do usunięcia naruszenia prawa poprzez udostępnienie żądanej informacji. W dniu 28 stycznia 2014 roku Burmistrz Miasta i Gminy Czarniejewo udzielił odpowiedzi, że pozostawia wniosek skarżącego bez rozpoznania z uwagi na to, że nie podał szczególnie istotnego interesu publicznego uzasadniającego uzyskanie wnioskowanej informacji publicznej. W dniu 5 marca 2014 roku Krzysztof Odrobny złożył skargę do Tutejszego Sądu na bezczynność w zakresie udostępnienia informacji publicznej. Wniósł o zobowiązanie organu do udzielenia informacji publicznej w terminie 14 dni od daty doręczenia akt organowi, zobowiązanie do ukarania dyscyplinarnego pracownika winnego niezakończenia sprawy w terminie. Zasądzenie kosztów postępowania. Organ wniósł o jej oddalenie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu zważył, co następuje.

Postępowanie podlega umorzeniu w zakresie zobowiązania organu do podjęcia czynności.

Instytucja skargi na bezczynność organu, o której mowa w art. 149 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 ze zm – dalej: p.p.s.a.), ma na celu ochronę strony przez doprowadzenie do wydania przez organ rozstrzygnięcia w sprawie lub dokonania czynności oraz ustaleniu czy bezczynność organu nastąpiła z rażącym naruszeniem prawa. Przy czym Sąd w tym postępowaniu nie bada czy czynności podjęte tak jak wydana decyzja w niniejszej sprawie o odmowie udzielenia informacji publicznej jest zgodna z przepisami prawa.

Zauważyć trzeba, iż w sytuacji, gdy organ administracji publicznej, którego dotyczyła skarga na bezczynność, do daty orzekania przez sąd administracyjny wyda akt lub podejmie czynność, której domagała się strona, to organ przestaje tkwić w bezczynności. Tymczasem zgodnie z brzmieniem art. 149 p.p.s.a. (zdanie pierwsze)

Sygn. akt IV SAB/Po 27/14

rozpatrzenie i uwzględnienie skargi na bezczynność organu może doprowadzić jedynie do zobowiązania organu do załatwienia sprawy w określonym terminie, gdyż rozpoznanie skargi na bezczynność w żadnym razie nie może wkraczać w kwestie merytoryczne dotyczące przyszłego rozstrzygnięcia.

Uznać zatem należy, iż w sytuacji, gdy po wniesieniu skargi na bezczynność, organ wyda akt lub dokona czynności, której domagała się strona, co do których pozostawał w bezczynności, to postępowanie przed sądem administracyjnym – w zakresie orzeczenia o zobowiązaniu organu do wydania w określonym terminie aktu lub interpretacji lub dokonania czynności lub stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku, wynikających z przepisów prawa – staje się bezprzedmiotowe i podlega umorzeniu na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a. (por. uchwałę Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 listopada 2008r. w sprawie o sygn. I OPS 6/08, dostępna na stronie internetowej <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Jednak aby mogło dojść do umorzenia postępowania na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a., konieczne jest stwierdzenie, że zanim organ wydał akt lub dokonał czynności, były podstawy do zastosowania art. 149 zdanie pierwsze p.p.s.a, a więc uwzględnienia skargi na bezczynność (patrz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 stycznia 2012r. w sprawie o sygn. I FSK 1803/11, dostępny na stronie <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

W rozpatrywanej sprawie, w dniu 9 stycznia 2014 Krzysztof Odrobny złożył podanie zawierające wnioski o udostępnienie informacji publicznej w zakresie udostępnienia informacji o kosztach i ilości szkoleń finansowanych z publicznych środków. W dniu 15 stycznia 2014 roku zastępca Burmistrza Miasta i Gminy Czerniejewo Zbigniew Sujak wezwał mnie do usunięcia braków formalnych poprzez wskazanie istotnego interesu publicznego uzasadniającego uzyskanie wnioskowanej informacji publicznej. W dniu 21 stycznia 2014 roku skarżący wezwał Burmistrza Miasta i Gminy Czerniejewo do usunięcia naruszenia prawa poprzez udostępnienie żądanej informacji. W dniu 28 stycznia 2014 roku Burmistrz Miasta i Gminy Czerniejewo udzielił odpowiedzi, że pozostawia wniosek skarżącego bez rozpoznania z uwagi na to, że nie podał szczególnie istotnego interesu publicznego uzasadniającego uzyskanie wnioskowanej informacji publicznej. W dniu 5 marca 2014 roku Krzysztof Odrobny złożył skargę do Tutejszego Sądu na bezczynność w zakresie udostępnienia informacji publicznej. W dniu 26 marca 2014 roku Burmistrz Miasta i Gminy Czerniejewo wydał decyzję w

Sygn. akt IV SAB/Po 27/14

przedmiocie odmowy udzielenia informacji publicznej uzasadniając to niewykazaniem przez skarżącego szczególnie uzasadnionego interesu społecznego.

Bezspornym jest, iż wnioskowana informacja stanowiła informację publiczną, której udzielenie winno nastąpić zgodnie z regułami określonymi w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2001, nr 112, poz. 1198 ze zm.) Z art. 1 przywołanej ustawy wynika, że każda informacja w sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu tej ustawy i podlega udostępnieniu w trybie i na zasadach w niej określonych. Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy uznać należy, iż na dzień złożenia skargi Burmistrz pozostawał w beczynności w załatwieniu wniosku strony skarżącej z dnia 9 stycznia 2014 roku, który powinien zostać zrealizowany w terminie określonym w art. 13 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Nie można też uznać, iż organ wypełnił obowiązek z art. 13 ust. 2 tej ustawy informując stronę o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania i nie mogło usprawiedliwić naruszenie 14 dniowego terminu do udzielania żądanej informacji. Zgodzić się należy z organem, że żądana informacja ma charakter informacji przetworzonej, co powinno skutkować rozpoznawaniem wniosku zgodnie z przepisem art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p.

Jednakże wydanie decyzji w dniu 26 marca 2014 roku będącej odpowiedzią na wniosek strony czyni przedmiotowe postępowanie sądownoadministracyjne bezprzedmiotowym w zakresie rozstrzygnięcia o zobowiązaniu organu do udzielania żądanej informacji publicznej, gdyż na dzień orzekania organ nie pozostaje już w tym zakresie w beczynności. Sąd natomiast w postępowaniu o beczynność nie bada legalności wydanej decyzji.

W tej sytuacji Sąd umorzył postępowanie sądowe na podstawie art. 161 § 3 p.p.s.a.

Niemniej Sąd ma również na względzie, iż przepis art. 149 p.p.s.a. w aktualnym brzmieniu zawiera normę, według której uwzględnienie skargi na beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania administracyjnego polega nie tylko na zobowiązaniu organu do wydania aktu w określonym terminie, ale także na rozstrzygnięciu o tym, czy beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania miały miejsce oraz czy było to z rażącym naruszeniem prawa albo nie mało charakteru rażącego. Użycie w zdaniu drugim § 1 art. 149 p.p.s.a. wyrazu "jednocześnie" nie

Sygn. akt IV SAB/Po 27/14

oznacza, że ta część przepisu ma zastosowanie tylko wówczas, gdy sąd zobowiązuje organ do wydania aktu w określonym terminie.

Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w postanowieniu NSA z dnia 26 lipca 2012r. o sygn. II OSK 1360/12 (dostępne na stronie internetowej <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>) z analizy tego przepisu, w kontekście przepisu art. 4171 § 3 K.c. wynika, że uwzględnienie skargi na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania administracyjnego może polegać na stwierdzeniu, że bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania miały miejsce z rażącym naruszeniem prawa albo, że naruszenie prawa nie było rażące, mimo że są podstawy do umorzenia postępowania sądowego w zakresie dotyczącym zobowiązania organu do wydania aktu, z uwagi na to, że akt taki został wydany przez organ po wniesieniu skargi do sądu.

Należy więc przyjąć, iż dokonanie żądanej czynności lub wydania żądanego aktu przed rozpoznaniem przez sąd skargi na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania administracyjnego, nie powoduje, stosownie do art. 149 § 1 p.p.s.a., że w zakresie dotyczącym rozstrzygnięcia o tym, czy bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania miały miejsce z rażącym naruszeniem prawa, postępowanie sądowe stało się bezprzedmiotowe i podlega umorzeniu na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a. (pogląd ten został podzielony w postanowieniach NSA z dnia 17 października 2012r. o sygn. I OSK 2443/12 i z dnia 13 listopada 2012r. o sygn. akt I OSK 2626/12 – oba dostępne na stronie internetowej <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Mając powyższe na względzie Sąd wydał również rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 149 p.p.s.a. zdanie drugie i stwierdził w punkcie II sentencji wyroku, iż bezczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa. Zdaniem Sądu dla oceny, czy w rozpoznawanej sprawie miało miejsce rażące naruszenie prawa, nie jest wystarczające samo przekroczenie ustawowych terminów. Musi być ono znaczne bądź też wręcz przejawiać się w braku reakcji organu na wniosek o udostępnienie informacji publicznej. W ocenie Sądu bezczynność organu wynikała, z błędnej interpretacji przepisów a w szczególności tego, że w przypadku niewykazania przez stronę szczególnego interesu. Niewątpliwie organ nie pozostawił wniosku strony bez jakiegokolwiek reakcji - zachowanie adresata wniosku nie miało cech lekceważącego traktowania obowiązków nakładanych na niego mocą ustawy, lecz było skutkiem błędnej wykładni obowiązujących przepisów.

Sygn. akt IV SAB/Po 27/14

Na podstawie art. 201 p.p.s.a. Sąd zasądził od organu na rzecz skarżącego kwotę 100 zł.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem

Laura Szukała
st. sekretarz sądowy